

§ 12.

1. Denna riksakt skall i begge rikena hafva kraft och giltighet såsom grundlag samt gälla framför deras särskilda grundlagar. Vid de tillfällen, då ed aflägges till någotdera rikets grundlagar eller konstitution, anses riksakten derunder inbegripen.

2. Ändringar i eller tillägg till riksakten kunna endast ske genom Konungens och begge rikenas nationalrepresentationers sammanstämmande beslut och för öfrigt i den ordning, som för grundlagsändringar i hvartdera riket bestämmes; dock att Konungens sanktion af förändringar i eller tillägg till denna akt kan meddelas inom sextio dagar efter det den af nationalrepresentationerna, som senast handlagt ärendet, åtskilts.

Stockholm den 16 januari 1893.

Axel Vilh. Ljungman.

N:o 8.

Herr **A. V. Ljungman**, om ändrad lydelse af § 25 mom. 1 i förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Med hänvisning dels till den uti motionen i Andra Kammaren n:o 21 vid 1884 års riksdag lemnade utredning, dels till den samma riksdag vid lagutskottets utlåtande n:o 17 fogade reservationen, dels till hvad af mig vid detta utlåtandes föredragning i Andra Kammaren yttrats (Riksdagens protokoll, 1884, Andra Kammaren, I, n:o 9, sid. 10), dels till lagutskottets utlåtanden n:o 13 vid 1891 års riksdag och n:o 18 vid 1892 års lagtima riksdag, dels ock till stadgandet för det analoga fallet i § 33 riksdagsordningen, får jag härmed hemställa,

det Riksdagen måtte för sin del besluta, att första punkten i 25 § af Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting den 21 mars 1862 skall erhålla följande lydelse:

Kongl. Maj:t utser för hvarje lagtima landsting *bland tingets ordinarie ledamöter* en ordförande, hvilken befattning skall fortfara intill nästa lagtima sammankomst.

Stockholm den 16 januari 1893.

Axel Vilh. Ljungman.
